

Aletta André

Ik zat van 1997 tot 2002 op Markenhage. Het daltonstelsel paste goed bij me. Je tijd zelf indelen komt goed van pas op de universiteit en zeker ook nu, nu ik volledig zelfstandig als freelance journaliste in India werk. Wij hadden een kleine klas, met leerlingen afkomstig uit allerlei landen. Dat opent je ogen naar de rest van de wereld. En van alle discussies leer je dat niet alles zo is als het lijkt - iets waar je in de journalistiek altijd vanuit moet gaan.

Toen ik er in de examenklas, mede dankzij mijn leraren Nederlands en geschiedenis, achterkwam dat geschiedenis en journalistiek een heel logische combinatie is en er een bijzonder interessante opleiding in Rotterdam was, had ik de keuze snel gemaakt. Via mijn studie heb ik allerlei uitwisselingen in Europa gedaan en zo in Londen, Oxford, en Parijs gestudeerd. Ook heb ik een master Internationale Journalistiek in Cardiff gedaan. Daar heb ik journalisten uit heel de wereld leren kennen. Het begon al snel te kriebelen, dus ik vertrok naar India voor een stage bij een lokale krant (India heeft veel en goede Engelstalige media). Nu werk ik al een tijd als freelance correspondent vanuit Delhi voor allerlei Nederlandse media: ANP, Trouw, Radio Nederland Wereldomroep, VPRO, One World en het kindertijdschrift Samsam.

De combinatie journalistiek, een ver vreemd land en freelance is iets dat ik vijftien jaar geleden nooit van mezelf gedacht had, maar in de loop van mijn schooltijd en studie heb ontwikkeld. Schrijven wilde ik altijd al en dat heb ik vooral bij Nederlands en geschiedenis met veel plezier gedaan. Er zat veel variatie en uitdaging in de opdrachten, maar ook creativiteit in het kiezen van onderwerpen. Ik denk dat vooral de zelfstandigheid en organisatievaardigheden die je nodig hebt als freelance correspondent een goede basis hebben gehad in het dalton onderwijssysteem. En het idee dat je ook jezelf iets kan leren.